
Vuosi 2009

Olen ollut ymmärtävinäni, että ammattiliitojen perimmäisiä tehtäviä on ollut jäsenien työ- ja palkkaolojen parantaminen. Joskus on kovin vaikea kuvitella, miten ay-liikkeen poliittisille puolueille maksamat puoluetuet, ay-johtajien korkeat palkat, ay-liittojen suuri omaisuus, yksittäisen yhdistyksen Ikean, Levin ja Rukan matkat tai kesäteatterit palvelevat edellä mainittua perustehtävää - eivätkä ne suoraan palvelekaan. Niin kauan kuin ay-liittojen jäsenet eivät tiedä tai eivät välitä tietää ketkä ovat heidän luottamusmiehensä tai työsuojeluvaltuutettunsa, eivät osallistu oman liittonsa tai yhdistyksensä toimintaan, nykyisen kaltainen ay-toiminnaksi nimitetty puuhastelu saa yhä ironisempia ulottuvuuksia. Ay-liitot ja niiden jäsenyhdistykset järjestävät lähes kaikkea toimintaa vain siksi, että niiden jäsenet halutaan mukaan yhteiseen kollektiiviseen toimintaan. Kyse on ryhmähengen ylläpitämisestä, jonka ajatellaan konkretisoituvan työtaistelussa yhteisrintamaksi yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Suuren ay-liittojen omaisuuden ajatellaan palvelevan lakkokassaa, pelotetta työnantajille. Ennen vanhaan yhteisiä päämääriä olivat palkka, TVR, Heko tai luottamusmiehen asema - mitä ne ovat tänään?

Vastaan itselleni: OSEA:n johtokunta on kuluvana vuonna 2009 saanut ylivoimaisesti eniten yhteydenottoja kesäteatterilippujen riittävydestä, kevätkokouksessa jaettujen elokuvalippujen määrästä ja kokoustarjoilusta, Levin matkan hotellijärjestelyistä jne.. Vähemmälle huomiolle ovat jääneet irtisanomisista ja lomautuksista huolimatta yhdistyksen ja liittojen järjestämät edunvalvontatapahtumat ja -koulutukset, toiminnan kehittämisiltamat sekä työehtosopimusinfot. Vaikuttaa siltä, että yhteistä asiaa ei enää ole. Ehkäpä ajatellaan, että kun maksan jäsenmaksun, se riittää. No, sehän ei riitä ollenkaan!

Yhdistys, koskee myös ammattiyhdistystä, on sama kuin sen jäsenet. Se on kuin shakin pelaamista: hyvään peliin tarvitaan kaikki nappulat. Kun jäsenet passiivisuudellaan ovat luovuttaneet vallan jonnekin, on kiihkeimpiä aikoja odotellessa päätetty pienen piirin sisällä järjestellä ajan kuluja, hömppätapahtumia, niitä haluaville. Suuri passiivinen enemmistö on hiljaa, pysyy poissa kaikista ay-kokouksista (koska voi esim. "tulla nakitetuksi" kokouksen sihteeriksi), ja äänestää viime kädessä jaloillaan eroamalla ay-liitoista koska "ei ne tee siellä mitään mikä koskettaisi minua". Viime vuosina kokouksissa käyviä ovat koskettaneet erilaiset matkat ja teatteriesitykset. Ne eivät kuitenkaan ole suuren enemmistön juttuja, sillä tapahtumiin on osallistunut vain kourallinen yhdistyksen lähes tuhannesta jäsenestä. Sama koskee luottamusmiehiä, jotka loistivat merkittäväällä osalla poissaolollaan Rokualla järjestetystä suunnittelupäivästä. Kun eksaktia tietoa siitä, mikä kiinnostaisi suurta enemmistöä, ei ole, on "paremman puutteessa" ideoitu tämän jäsentiedotteen kaltaista toimintaa ajatuksena mahdollisimman useaa koskettavat tapahtumat. Toivottavasti onnistumme tällä kertaa aikaisempaa paremmin.

Oulussa, lokakuun 21. päivänä vuonna 2009

Janne Kärki

puheenjohtaja 2006-2009